

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010728
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010728.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 5. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného Z. K. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 29. 4. 2014, sp. zn. 2T 181/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. K. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. Z. K. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je bližšie rozvedené v bodoch 1-3 napadnutého rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 18. 4. 2013, sp. zn. 3T 215/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 4. 2013, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj bol zrušený výrok z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 9. 10. 2013, sp. zn. 22T 196/2013, právoplatného dňa 14. 11. 2013, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Lučenec z 18. 4. 2013, sp. zn. 3T 215/2012, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil súd obžalovanému aj trest prepadnutia veci:

- 1 pár športová obuv značky Nike, čierno-červenej farby, veľkosť č. 41,
- 1 pár textilné rukavice čierno-sivej farby,
- 1 ks obal z čierneho korenia obsahujúce čierny prášok,
- 1 ks časť silonovej pančuchy čiernej farby,
- 1 ks časť silonovej pančuchy čiernej farby.

Vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že zaviazal nahradiť poškodeným: F. I. S. a F. I. S. náhradu škody vo výške 14 808,- eur, M. G. a Y. G. 3 223,- eur, N. S. 2 400,- eur, Allianz Slovenská poisťovňa, Bratislava 1 941,40 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu UNIQA, poisťovňa Bratislava so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú stranu Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že pokiaľ ide o skutok zo dňa 15. 2. 2013 (spáchaný vo Zvolene) mal súd preukázané, že skutok sa stal tak, že na mieste boli zaistené 4 trasologické stopy a vo vnútri domu jedna pachová stopa z koberca pod toaletným stolíkom v spálni. Taktiež na danom mieste boli zaistené pachové stopy, pričom bol použitý policajný pes, ktorý našiel stopu a sledoval ju od domu cez záhradu smerom k plotu. Pachová stopa, ktorá bola zaistená v dome, kde ku krádeži došlo a ktorá bola skúmaním určená ako pachová stopa patriaca obžalovanému smerovala od domu smerom k miestu, kde v tom čase podľa súradníc GPS parkovalo auto, ktoré mal v tom čase v užívaní obžalovaný a to na základe nájomnej zmluvy so spoločnosťou ALWE - rent car. Bolo zistené, že páchatel mal obuté športové topánky - tenisky NIKE, na ktorých bol použitý návlak, pričom pri domovej prehliadke vykonanej v byte obžalovaného boli nájdené tenisky značky NIKE a tiež návleky. Prvostupňový súd poukázal na to, že štandardne sa návleky na obuv v domácnostiach nenachádzajú.

Pokiaľ ide o skutok z 28. 2. 2013 (spáchaný v Rimavskej Sobote), taktiež boli zaistené trasologické stopy vytvorené podošvou športovej obuvi značky NIKE, na ktorej bol navlečený textilný návlak a porovnaním zhody skupinovej príslušnosti so stopami zaistenými zo skutku vo Zvolene z 15. 2. 2013 bola zistená zhoda skupinovej príslušnosti. Navyše bola zabezpečená pachová stopa, ktorá stotožnila osobu obž. Z. K.. Rovnako z výpisu súradníc GPS o polohe auta vyplývalo, že auto, ktoré mal v danom období v držbe obžalovaný požičané od spoločnosti ALWE - rent car sa nachádzalo v blízkosti miesta činu. V tomto vozidle pri zadržaní obžalovaného boli nájdené pracovné pogumované rukavice, ktoré patrili obžalovanému. Čo sa týka skutku z 30. 3. 2013 (spáchaného vo Filakove) tu súd poukázal na 6 trasologických stôp nájdených vo vykradnutom dome, pričom bola konštatovaná zhoda pachových stôp s porovnávacou vzorkou obž. Z. K., ktoré boli vytvorené podošvou športovej obuvi značky NIKE, na ktorej bol navlečený textilný návlak.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 29. 4. 2014, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Mal za to, že súd prvého stupňa nerozhodol zákonne a správne, keď rozhodol predčasne, bez toho, aby vykonal potrebné dôkazy, ktoré boli nevyhnutné na objasnenie rozhodujúcich skutočností. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný spáchal predmetné skutky, pretože neboli vykonané také dôkazy, ktoré by obžalovaného jednoznačne usvedčovali. Podľa neho neexistovala žiadna individuálna stopa, ktorá by obžalovaného jednoznačne usvedčovala a taktiež o tom neexistoval žiadny kamerový záznam. Svedkovia, ktorí boli vypočutí v podstate len opisovali, ktoré veci im boli od cudzené, pričom žiaden z nich obžalovaného nevedel identifikovať. Domáhal sa potom zrušenia napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd obžalovaného spod obžaloby sám oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por., teda že nebolo nedokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na Z. K. obžalobu 13. 9. 2013 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom

súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby, pričom obžalobu prokurátor aj písomne zdôvodnil.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý sa necítil byť vinným zo spáchaných skutkov, poškodenú F.. N. S., poškodeného F.. I. S., svedkov K. H., Z. E., F. S. S., F. V., odborníka z tovaroznalectva, Z. S., pričom boli prečítané aj listinné dôkazy.

Obžalovaný sa necítil byť vinným zo spáchaných skutkov, keď na svoju obranu uviedol, že kritického dňa síce bol vo Zvolene so zákazníkom, nevlámal sa však do rodinného domu poškodeného F.. S.. Nevedel jednoznačne povedať, či kritického dňa bol v Rimavskej Sobote, poprel však, že by sa bol vlámal do domu poškodenej M. G. a taktiež poprel skutok pod bodom 3), keď sa mal vlámať do domu N. S. vo P.. Poškodení F.. N. S., F.. I. S. a F.. S. vypovedali v podstate len o okolnostiach, čo sa udiali po vlámaní do rodinných domov a ohľadom spôsobenej škody. Svedok Z. E., mestský policajt vo Zvolene uviedol, že prišiel do domu F.. S. z dôvodov narušenia objektu spolu s kolegom Q. S.. Na základe odborného vyjadrenia Z. S. bola preukázaná hodnota odcudzených vecí.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a poukazuje okrem už spomínaných dôkazov aj na znalecké posudky v bode 1) napadnutého rozsudku (z 15. 2. 2013 Zvolen) z odboru kriminalistika, odvetvie trasológia ohľadom zaistenia trasologických stôp, ktoré boli zaistené na čiernych želatínových fóliách ako neúplné plošné odtlačky vytvorené gumovou podošvou športovej obuvi značky NIKE s textilným koženkovým zvrškom, na ktorých bol použitý textilný návlak. Pri porovnávaní tohto posudku a po predložení športovej obuvi značky NIKE patriace obž. Z. K., ako aj porovnávacie textilné návleky, bola zistená zhoda vzoru, veľkosti a opotrebovania dezénu podošiev. Taktiež z podlahy v spálni bola zaistená pachová totožnosť s pachovou stopou osoby Z. K.. Z oznámenia spoločnosti ALWE - rent car, s.r.o. vyplýva, že obž. Z. K. si zapožičal od tejto spoločnosti a užíval v čase od 15. 2. do 16. 2. 2013 motorové vozidlo Škoda Octávia ev. č. BB-XXXDT a tiež v termíne od 11. 3. do 12. 3. 2013, pričom toto vozidlo dňa 15. 2. 2013 o 18.29 h sa nachádzalo vo Zvolene na Podborovej, pričom z prehľadu priložených GPS súradníc je zrejmé, že na mieste činu sa toto vozidlo nachádzalo dňa 15. 2. 2013 o 18.30 h do 19.46 h. Rodinný dom F.. S. bol vykradnutý v čase o 19.21 h dňa 15. 2. 2013.

Pokiaľ ide o skutok zo dňa 28. 2. 2013 (Rimavská Sobota) zo znaleckého posudku z odvetvia kriminalistika, odvetvie trasológia bolo preukázané, že boli zabezpečené obdobné neúplné plošné odliatky vytvorené podošvami športovej obuvi značky NIKE s textilným koženkovým alebo kombinovaným zvrškom obdobného charakteru ako zo skutku spáchaného dňa 15. 2. 2013.

Pokiaľ ide o skutok spáchaný vlámaním z 30. 3. 2013 (Fiľakovo) taktiež znaleckým posudkom boli zabezpečené trasologické stopy, pričom bolo zistené, že boli vytvorené podošvou športovej obuvi značky NIKE s textilným návlakom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spôsobil dňa 15. 2. 2013 odcudzením vecí škodu vo výške 10 208,- eur a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 4 600,- eur, vlámaním do domu dňa 28. 2. 2013 spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 400,- eur a poškodením zariadenia domu vo výške 2 825,- eur a vlámaním sa do rodinného domu z 30. 3. 2013 škodu odcudzením vecí vo výške 2 995,- eur a poškodením zariadenia vo výške 1 588,- eur.

Obžalovaný teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tým väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, ako aj poškodil cudziu vec a spôsobil tým väčšiu škodu, taktiež neoprávnene vnikol do obydľia iného, čím naplnil po objektívnej ako aj subjektívnej stránke skutkové podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu bolo potrebné prihliadnuť k pripojenému spisu Okresného súdu Lučenec, keď obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 18. 4. 2013, sp. zn. 3T 215/2012 pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., keď sa dopustil 8 čiastkových skutkov, ktoré spáchal od 31. 12. 2011 do 21. 4. 2012, keď obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a rozhodnuté bolo aj o náhrade škody. Tieto skutky spáchal obžalovaný v čase od 31. 12. 2011 do 21. 4. 2012, z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený dňa 19. 8. 2013. Predmetné skutky obžalovaný spáchal dňa 15. 2. 2013, 28. 2. 2013 a 30. 3. 2013. Táto skutočnosť znamená, že obžalovaný neustále pácha trestné činy formou vlámania sa väčšinou do rodinných domov. Obžalovanému bol potom správne uložený súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený už spomenutým rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 18. 4. 2013, sp. zn. 3T 215/2012, ako aj výrok z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 9. 10. 2013, sp. zn. 22T 196/2013, pretože predmetné skutky obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený rozsudok sp. zn. 3T 215/2012 a vydaný trestný rozkaz sp. zn. 22T 196/2013. Čo sa týka uloženého trestu obžalovanému bol ukladaný trest pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu v rozpätí od 5 rokov a 4 mesiacov do 12 rokov a 6 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný opakuje tie isté trestné činy a pokračuje v takomto konaní súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne nejaví sa byť trestom prísny.

Správne postupoval okresný súd aj v tom smere, keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred ukladaním súhrnného trestu obžalovaný nebol vo výkone trestu v posledných 10 rokoch.

Krajský súd nezistil pochybenie ani ohľadom trestu prepadnutia veci, keď uložil trest prepadnutia veci a to 1 páru športovej obuvi značky Nike, čierno-červenej farby, veľkosť č. 41, 1 páru textilných rukavíc čierno-sivej farby, 1 ks obalu z čierneho korenia obsahujúce čierny prášok, 1 ks časti silonovej pančuchy čiernej farby a 1 ks časti silonovej pančuchy čiernej farby.

Nebolo zistené pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, keď zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným manželom F. I. S. a F. I. S. náhradu škody vo výške 14 808,- eur, M. G. a Y. G. 3 223,- eur, N. S. 2 400,- eur, Allianz Slovenská poisťovňa, Bratislava 1 941,40 eur.

So zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu UNIQA, poisťovňa Bratislava odkázal na občianskosúdne konanie a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú stranu Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.